

Comentariul romanului In absenta stapanilor scris de Breban Nicolae - a cincea parte

Autorul nu vrea sa realizeze o literatura a cuplurilor, ci, cum noteaza M Iorgulescu, "a destramarilor, printr-o complicitate a constiintelor", care risipesc iluzia "realitatii in realitate", cazand intr-un grotesc tragic.

Constituirea perechilor care, in general, esueaza, insinueaza in roman "ideea de geneza, experienta si ratare", in dorinta fiilor, a tinerei generatii, de a-si construi o biografie independenta refuzand orice autoritate, facandu-si si aparand idealul.

Creator de personaje memorabile se dovedeste autorul si in cea de a treia naratiune - "Copii (Oglinzile carnivore)" - care devine "un fragment de psihologie abisala de o exceptionala precizie a analizei (E. Simion).

Despre copilul cu numele Herbert se vorbeste, fugitiv si in "Femei". E.B. il cunoscuse intr-o vara in vacanta si peste ani ii apare in vis, intalnindu-se intr-un camp inflorit

Si in cazul acestui baietel ce pare copil ca toti copiii, sociabil, dornic de joaca, scriitorul ne face cunoscuta atitudinea sa generala de fortare a limitelor. Herbert traieste, la cei 10 ani ai sai, toate dramele existentiale: plictiseala, spaima, curajul. Subiectul - desi nu exista propriu-zis, un subiect, urmeaza o a treia tema a prozatorului: tema energiilor morale, prezentata si in "Francisca" si cunoscuta in literatura universala (Dostoievski, Thomas Mann sa).

Autorul ne conduce spre metafora subtitlului "si nimic nu se pierde din fata ochilor rotunzi si negrii (ai lui Herbert - n.n.), lipsiti de expresie si de personalitate, semanand cu niste hiperslefuite oglinzi, oglinzi miraculoase insa oglinzi care rup si smulg imagini din realitatea armonioasa a lunii, oglinzi care devora, oglinzi carnivore". Baiatul acesta, care din plictiseala si din dorinta de a sfida uratul, ucide, fara nici un gand bun sau rau, puii golasi din cuibul de randunica se poate ridica nebanuit, la o meditatie matura asupra existentei: si cel mai drag om, tatal lui, va trebui, nu peste mult, sa dispara

Metaforic, copiii sunt, pentru fiecare timp si spatiu, niste oglinzi care devora sugerand, reflectarea dramei, a suferintelor prin care cel ce intra in viata va trebui sa le traiasca Fiecare existenta este, la urma urmelor, o noua si, de cele mai multe ori, o brutala experienta de viata.